

Yaşam Mücadelesinin Ürünü Hayvanlarda Ortaya Çıkmış Evrimsel Değişimler 2

Alp Dağı sinek kuşu: gündüzlerini ılık gün ışığında bitki özleriyle besleniyor. Gece ise soğuk havayı atlatmak için korunaklı bir oyuğa yerleşiyor. Gece için kendisini kapatır, kalp atışları ve nefes alışları yavaşlıyor ve vücut ısısı düşüyor.

Amerika Ağaç Kurbağası: Bu kurbağa soğuk olan kış aylarında kendisini dondurur ve bu esnada kalbini durdurur. Kış geçtikten sonra donmuş kurbağanın bunu çözülür ve kalbi yeniden atmaya başlar. Bu canlı özelleşmiş hücreleri sayesinde zarar görmez.

Avustralya Termitleri: Bu termit yuvalarının geniş yüzleri kuzeye ve güneye bakacak şekilde konumlanmıştır, böylece güneş ışınlarına doğrudan maruz kalmıyorlar. Tepedeki öğlen güneşi ise sadece ince bir kısmına düşüyor. Bu yuvaları her sen meydana gelen mevsimsel taşkınlarla su basıyor fakat bu yuvalar baskınlarda yıkılmayacak kadar güçlü.

Çöl Filleri: Çöl filleri çölde su bulabilecekleri alanları biliyorlar Bu filler suyun titremesini ayaklarında sismik hareket algılayıcılarla algılayabiliyorlar. Bu şekilde yer altı su kaynakları hakkında bilgiler toplanıp yorumlayabiliyorlar.

Çöl tilkisi: Çöl tilkilerinin sahip oldukları büyük kulaklar çok iyi bir soğutma mekanizması görevi görür. Kan kulak yüzeyine yakın kılcal damarlardan geçerek ısıyı dışarı yayarlar ve tilkinin vücut ısısını düşük tutarlar. Bu kulaklar sayesinde iyi de duyabilirler.

Çubuklu kazların uçuşması: 9000 m yükseklikte oksijenin az olduğu ortamda kuşların uçuşması olayı; kuşlar uçarken kanatları bir göğüs kafesini bir körük gibi hareket ettirir ve böylece hava kuşun hava kesecikleri sisteminden geçmiş olur. Böylece hava ciğerlere fazla bir oranda itiliyor ve kan burda oksijeni fazla miktarda emiyor. Bu mekanizmalar yüksekte kazın uçuşmasını sağlayacak oksijen elde etmesini sağlıyor. Çubuk kazları havadaki jet akımları sayesinde 1600 km yolu 24 saatte kat edebilirler.

Deniz Samurları: Kanada ve Batı Amerika'nın kuzey kıyılarında yaşarlar. Kürklü memelilerdir nerdeyse tüm zamanlarını suyun içerisinde geçirirler. Uyudukları yerde dahi sudur. Akıntılarca sürüklenmeyi önlemek için kendilerini sudaki bitkilere tuttururlar. Hayvanlar aleminin en yoğun kürkünü bulundurlar sadece 1 cm² inde bir insanın saçlarından daha yoğun kıl vardır. İzolasyondaki başarısının sırrı havayı içine hapsedmesidir. Yavru deniz samurlarının kürkleri suda batmaz. Deniz samurları su dibindeki kabuklularla beslenirler ve bunları üzerlerine yerleştirdikleri düz bir taşta kırarlar.

Develer: Dünya'nın en sıcak yerlerine en şekilde uyum sağlamış canlılardır. Develerin hörgüçleri su değil yağ depolar. Uzun ve ince vücudu ısı yayar. Geniş ayakları yumuşak zeminlerde destekler. Kalınlaşmış tabanlar ise onu yakıcı kumlardan korur. Kum fırtınalarında kapanabilen burun delikleri ve gözlerini koruyan uzun kirpikleri vardır. 10 dk içtikleri su ile 100 km gidebilirler.

Dokumacı Kuşlar: Güneşten korunmak için kendi sığınaklarını yaparlar, saman ve çamurdan yapılan bu barınma kolonilerinin ağırlığı bir tona ulaşabilir. Günün en sıcak saatlerinde barınak içleri 10°C daha az olabiliyor.

Flamingolar: Genellikle volkanik akıntıların besledikleri göllerde yaşamlarını sürdürürler. Volkanik atıklarla beslenen sular zehirli sular oldukları için flamingolar bu sulara yaşarlar, çünkü diğer hayvanlar bu göllere gelmezler.

Gözlüklü Puflla Ördeği: Yaz aylarında arktik göller çevresinde görülürler. Kış aylarında ise bu deniz buzullarıyla etrafları çevrili bir yerde toplanırlar. Bu ördekler bir araya gelerek ve birlikte hareket ederek altlarındaki buzulların erimesini sağlayarak meydana getirdikleri gölet kış boyunca kuşların sularındaki zengin besinlere erişmesini sağlıyor.

İspermeçet Balinası: Mürekkep balıkları avlar derinlerde bir saatten fazla kalabilir. İspermeçet balinaları kanlarındaki özel bir yapı sayesinde bir kara memelisine oranla 5 kat fazla oksijen taşıyabilir, ancak bu derinlerde solunum yapmamasını açıklamaz. Bu balinanın oksijen depoları vardır. Yüze çıktıığında bu depoları da dolduruyor. Oksijen kas hücrelerinde özel proteinlere tutunarak depolanabiliyor. Balina 2 km su altında olduğunda basınçlara dayanabilmesi; kemiklerinin esnek yapıda olmaları, boş akciğerler sönek yapıda olmaları tekrar yüze çıkarken eski halini alır.

Yavru bodur örümcekler: Yavru bodur örümcekleri kazlardan ve akbabalardan daha fazla mesafeyi uçarak kat edebilirler. Bu örümcekler ağlarını otlara bağlar ve yükseltmeye başlarlar uzadıkça sıcak hava akımına kapılırlar. Bu akım sayesinde havaya yükselirler. Soğuk havalarda ise ölüm haline benzer bir hal alırlar. Hayatlarını bu şekilde sürdürürler. Hava akımlarının değişimi sonucu yere inerler. Bodur örümcekleri bu sayede kıtalara arası yolculuk bile yapabilirler.

Tapirler: Yaşayan fosil olarak adlandırılırlar. Ataları dinozorları nesli tükendiğinde evrimleşmiştir. Fillerden çok atlar ve gergedanlarla akrabadırlar.

Somonlar: Hayatlarının büyük bir kısmını açık okyanuslarda geçirir, üreme zamanı geldiğinde tatlı sulara gider. Somonlar vücutları tatlı ve tuzlu suları uydurabilmenin yanı sıra zihinlerinde etkileyici bir harita da tutabilmektedirler. Çünkü somonlar hiç yanılmadan kendilerinin üredikleri nehre geri dönerler.

Rüppel Benekli Akbabası: 9 kg ağırlığındaki bu kuş enerji harcamadan uçabiliyor havadayken kanatları çok nadir çırpır. Benekli akbaba bu uçuş olayını termal akımları kullanarak sağlıyor. Yükselen sıcak hava akbabanın havada durmasını kolaylaştırıyor. Bu kuşlar kanat çırpıda 75 km süzülebilirler

Morslar: Kutup bölgelerinde soğuk sularda yaşayan memelilerdir midyelerle beslenebilirler. Ayrıca soğuğa karşı yağlı bir vücutları vardır ve deriye olan kan akışlarını azaltarak vücut ısılarını sabit tutma eğilimindedirler. Bunu sonucu olarak buzlu denizden çıkan morslar bembeyaz görünür. Kıyıda güneşlenenler ise ılık pembemsi kahverengine dönüşmüşlerdir.

Kuzey kutbu deniz kırlangıcı: En uzun mesafe uçabilen kuştur. Nerdeyse kutuptan kutba uçabiliyor. Yılda iki kez bu işlemi yapıyor ve sürekli olarak yaz mevsimi yaşıyor.

Kutup ayısı: Dünyanın en büyük kara etobur canlısıdır. Kutup ayısını izole eden kalın bir yağ tabakası vardır; fakat bu tabaka morsun kadar kalın değildir. Yağ tabakasının üstünde su geçirmez bir kürke sahiptir. Kılılarının içi boştur ve havayı içene absorbe ederek başarılı bir izolasyon sağlar. Isı kaybını ayakları ve burnundan gerçekleştirir. Kılıları şeffaftır böylece güneş ışıkları koyu renkli deri üzerinde odaklanır ve bu ışınlar ayının beyaz görünmesine yol açar.

Kral penguenleri: Erkek bireyler 3 ay gibi bir süre tamamen hareketsiz durarak -80°C varan soğuklara direnerek yumurtalarını korurlar. Vücut ısılarını paylaşarak birbirlerini soğuktan korumaya çalışıyorlar. Birlikte dünyanın en soğuk noktasında hayatta kalabiliyorlar.

Kilin Önemi: Amazon ormanlarında yetişen bitkiler genellikle zehirlidir. Vejetaryen beslenen canlılar burada hayatta kalabilmek için az miktarda çeşitli yapraklar yiyorlar ve ayrıca belli bir miktar kil yemeleri lazım çünkü kil bitkilerdeki zararlı maddeleri absorbe edebiliyor.

Keseli antilop: Gerekirse hiç su içmeden de hayatta kalabilirler.

Kalahari Mirketleri: Mirketler gün ışığıyla aktif olurlar ve öğlen sıcaklıklarında ise bir gözlemci bırakarak sıcaktan korunmak için yuvalarına çekilirler.